

ΤΕΧΝΗ

Έκθεση Ζωγραφικής Θανάση Παπιώτη

Παρουσίαση
Πόπον Πολέμερου

Συνεχίζεται με επιτυχία η έκθεση ζωγραφικής του λαμιώτη ζωγράφου, Θανάση Παπιώτη, στο Βαροπούλειο Πνευματικό Κέντρο Θεσσαλονίκης υπό την αιγίδα του Δήμου Θεσσαλονίκης. Θεματικός άξονας της έκθεσης είναι μια πασίγνωστη πλατεία: η πλατεία Ναυαρίνου και στις συνθέσεις του Παπιώτη η ευαίσθηση του καλλιτέχνη συνυπάντεται με την επερόκλητη και πολυύπνητη πραγματικότητα του αστικού χώρου. Την έκθεση προσέχει και παρουσίασε στο κοινό της Θεσσαλονίκης ο επικουρος καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Αντώνης Κωτίδης.

Τα έργα που εξετέθησαν ήταν έντεκα κατασκευές (ψικάτα υλικά), τέσσερα ομαδικά πορτρέτα (λάδια), έξι ατομικά προρτρέτα (λάδια), έντεκα λαδοπαστέλ πορτρέτα, τέσσερα δέντρα (λάδια) και το μεγάλο ζωγραφικό πάνω με τίτλο "Η Μέρα και η Νύχτα" στο οποίο ο καλλιτέχνης συνοψίζει την εντύπωση του από την πλατεία ως δεξαμενή βιωμάτων.

Το Βαροπούλειο Πνευματικό Κέντρο εξέδοσε και τον κατάλογο της έκθεσης "Θανάσης Παπιώτης" μια καλαισθητή έκδοση, στην οποία περιλαμβάνονται ορισμένα από τα πιο αντιπροσωπευτικά έργα της έκθεσης, μια εισήγηση του καθηγητή Αντώνη Κωτίδη πάνω στην εξέλιξη του Θανάση Παπιώτη ως ζωγράφου και μια παρουσίαση του έργου που εκτίθεται στην

έκθεση,
όπως επί-
σης και τρία
κείμενα του

Θανάση Παπιώτη με τίτ-
λους: "Των παλιών μου φί-
λων", "Για το πράσινο και
λίγο κόκκινο χρώμα", "Ταξί-
δι μέσα στη νύχτα". Κείμενα
ευαίσθητα, πηγαία και απο-
καλυπτικά της ιδιοσυγκρα-
σίας του καλλιτέχνη.

Παραθέτουμε το κείμενο
"Των παλιών μου φίλων" και
απόσπασμα της εισήγησής
του επικουρου καθηγητή
της Ιστορίας της Τέχνης
Αντώνη Κωτίδη. Επίσης
υπενθυμίζουμε ότι η έκθεση
θα παραμείνει ανοικτή ως
τις 15 Μαΐου (με εξαίρεση τις
αργίες 28/4 και 2/5).

Θ. ΠΑΠΙΩΤΗΣ "ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ"

Ο κοινωνικά διαμορφωτικός ρόλος της τέχνης, στόχος και όραμα των δημιουργών διακρονικά, τότε μόνο διακαινώνται όταν το έργο μπορεί να σταθεί ως συγκροτημένη μορφή. Μόνον τότε έχει τη δυνατότητα να καλλιτεχνική μορφή να είναι το όκημα που θα μεταφέρει το περιεχόμενο χωρίς να το προδώσει ευτελί-
νοντας ή απονευρώνοντά το. Το δέλλεμα του θεατή, στο τέλος του 20ου αιώνα, είναι οκε-
δον άδρανοποιημένο από την
υπερτροφοδότηση με κινού-
μενη εικόνα των θεατρίων, όπου
σε μια ανεξάντλητη χωματε-
ρή, σκουπίδια διαδέχονται σκουπίδια, εγκαθιστώντας
τον εθισμό σ' αυτά όλα και πε-
ρισσότερα. Μέσα σ' αυτόν τον
καταθλιπτικό πλαίσιο, η δου-
λειά του καλλιτέχνη γίνεται
κατ' ανάγκην ένα λειτουργήμα
εξαγνισμού του θέλματος.
Στην κάθηση αυτή τον πρώ-
το ρόλο έχει η σημαντική μορ-
φή που θα συγκεκριμενοποι-
ήσει στο μεγαλύτερο δυνατό

στόχου της τέχνης.

Έξι χρόνια μετά την έκθεση του Ομίλου Φίλων Θεάτρου Λαμίας (Ιανουάριος 1988) όπου ο Θανάσης παρουσίασε μια σειρά έργων με θε-
ματικό άξονα την ανθρωπο-
γεωγραφία, την τοπογραφία
και τη ψυχογραφία της γε-
νέτειράς του, της Λαμίας,
μας δίνει μια ανάλογη, αν και
όχι ομόλογη, δημιουργία με

βαθμό την πρόθεση του καλ-
λιτέχνη. Η δουλειά που πα-
ρουσιάζεται από τον Θανάση
Παπιώτη με τον τίτλο "Στην
Πλατεία" έχει την πλορότητα
της μορφής που της επιτρέπει να συμβάλει στην παραγμα-
τοποίηση του διαχρονικού

θέμα, αυτήν τη φορά, την
πλατεία Ναυαρίνου στη
Θεσσαλονίκη.

Με την έκθεση της Λαμίας

ο καλλιτέχνης ανασύστησε

τις γοντευτικές αλλά και τις

αποτρόπαιες όμεις του αστι-

κού κέντρου των παιδικών και

τις κατασκευές του με τρόπο

που δεν αφήνει αμφιβολία ότι

ο καλλιτέχνης αξιούποντας

μια διεθνή γλώσσα της εικα-

στικής δημιουργίας δεν

απαλοποιεί το προσωπικό

του ύφους, αλλά αντίθετα, το

διατηρεί την κατεύθυνση

του πολυσύχτημαντού

του πολυσύχτημαντού